

HEBREERNE, KAPITTEL SYV ²

 Velsigne dere! Jeg tror vi først har en liten baby her, Doc fortalte meg det for bare noen få minutter siden, min bror, en bror i kjødet, de ønsket . . . var for innvielse. Og nå hvis de mødrene som har med småtassene sine som de ønsker å innvie til Herren, vil vi gjerne at de kommer nå med det samme, tar med seg sine små opp.

²³⁹ Nå, og mange mennesker, de døper dem, som de kaller det. Metodistkirken gjør det, og jeg tror Nasareerne gjør det. Jeg er ikke sikker. Nei. Jeg tror det var det de skilte lag ved, var barnedåp, Nasareerne og De frie metodister. Men, uansett, noen av dem gjør det på en eller annen måte. Men, og noen av dem heller litt vann på dem. Noen bestenker dem. Og, men vi prøver alltid å holde oss så lik Bibelen som mulig. Nå, det er ikke noe Skriftsted i Bibelen som sier at en baby skal bestenkes, det er heller ikke noe Skriftsted i Bibelen som sier at noen person skal bestenkes. Det er ikke en bibelsk ting. Det er et ritual fra Den katolske kirke.

²⁴⁰ Men de—men de gjør, brakte . . . De brakte små babyer til Jesus. Og—og vi skal representere Ham. Vi ønsker å gjøre det samme som Han gjorde. Han la hendene Sine på dem og—og velsignet dem og sa: “La de små barna komme til Meg, og hindre dem ikke, for Himmels Rike hører slike til.” Og det er det vi fortsetter med å gjøre her i tabernaklet, siden vi prøver å videreføre den ekte, bibelske, hellige måten, så langt vi vet.

²⁴¹ Så nå, hvis den moren, eller noen mødre har med sine små babyer for å bli innviet, mens søster Gertie spiller *Bring dem inn*, ja, så bringer dere dem opp til alteret. Broderen og jeg vil komme ned og innvie de små til Herren. Ja vel.

Broder Neville . . . [Tomt område på lydbandet—Red.]

²⁴² Takk, søster Gertie. Det er veldig fint. Hvor mange elsker små barn? Hvis du ikke gjør det, er det noe galt med deg, det er noe galt.

²⁴³ Nå, i kveld, nå skal vi gå inn i resten av møtene. Vi . . . grunnen til at jeg kom ned igjen i kveld. Vanligvis på disse dagene når vi har helbredelsesmøter, klarer jeg bare ett om dagen, fordi jeg blir så rystet av det. Du vet aldri. Og her hjemme er det dobbelt så ille som andre steder.

²⁴⁴ Og jeg beklaget den store bommerten min denne morgenen. Men det første som forstyrret meg, var da Billy kom og fortalte meg at han ikke kunne finne nok mennesker å gi ut bønnekort til. Han kunne bare gi ut rundt tolv eller fjorten. Og han hadde en . . . Ingen ønsket bønnekort. Jeg regnet med at alt var i orden.

Så da, utfra det tenkte jeg ikke . . . Og så da jeg begynte å rope opp bønnekortene, trodde jeg at jeg ville få ti eller tolv, eller hva enn det var der inne. Ropte dem opp. Jeg kom til et bestemt nummer, noe, og ingen responderte. Og jeg ropte opp. Ingen svarte. Og jeg kom ikke på det før fru Wood ringte meg opp. Hun sa: “Broder Branham, Billy tar kortene og blander dem sammen og bare gir dem ut. Han kan ha hatt den nummer tre”, (var det ikke?) “nummer tre i lomma.”

²⁴⁵ Selvfølgelig, han gir vanligvis ut alle femti. Når han bringer dem foran folket, bare blander han dem sammen. Så alle . . . Man kan ikke si: “Gi meg nummer en.” Eller, kanskje begynner vi ikke med nummer en. Vi begynner kanskje på femti, man vet ikke, og går bakover. Vi begynner kanskje på åtte og går videre. Begynner kanskje på tjue og vår videre. Vi vet ikke. Men han bare blander dem sammen og gir dem ut til folket etter som de ønsker dem. Og jeg, uten å tenke i morges, kunne jeg ha ropt opp fire eller fem flere, og de ville ikke ha vært der inne, for det kunne ha vært langt oppe i tjuetallet eller trettitallet et sted, ser dere. Og, så, men Herren ordnet det, men det er ikke den—den samme trengselen her, som det har utenfor hjemstedet. Kan hende jeg ikke prøver det—prøver det igjen.

²⁴⁶ Men, her for ikke lenge siden, spurte jeg Herren om Han ville gi oss et godt møte, så lovet jeg at jeg—jeg ikke ville be Ham om det mer, for det har vært slik en vanskelig ting. Og det strider mot Skriften. Skjønner? Og hvis du . . . Det er det som gjør det vanskelig for meg. Fordi, når jeg vet det, gir det meg et—et nederlag til å begynne med. Skjønner? Jeg er beseiret til å begynne med.

²⁴⁷ Imidlertid var det noen som ringte noen i ettermiddag. Fru Woods ble oppringt av noen. Og sa at: “Noen i menigheten ble ropt opp i morges, det handlet om en mann som var veldig, veldig syk, som kom til Kristus i ettermiddag, etterpå.” At mannen som var veldig syk kom til Kristus.

²⁴⁸ Og en annen ting, fru Woods fortalte meg at jeg snakket til søsteren hennes, en eldre søster, at jeg faktisk var hjemme hos henne her om dagen og spiste middag med henne, eller kveldsmat med henne, nede i Kentucky. Og den Allmektige Gud vet at jeg ikke kjente igjen den kvinnen. Skjønner? Det er riktig. Bare . . . Visjoner er suverene. Vi vet aldri hvilken vei de tar eller hva som vil skje. Det er opp til Gud, og hva—hva som finner sted. Men jeg visste, da jeg ventet på dem, ventet der.

²⁴⁹ Og her om dagen da denne unge jenta var her inne, som formodentlig skulle ha skjelningsgaven, som jeg, ikke . . . Ser dere, hvis Gud ville gi det til hele verden, ville det være fint; men om det var sånn, var det motsatt av det Han fortalte meg over gaten her, ser dere, for noen år siden. Og vi ønsket å være sikre på at det var riktig, og la menigheten se det, siden det skjedde

her. Og derfor ringte jeg denne fru Snyder. Søster Snyder. Hun er her et sted. Hun er bare ørlite grann tunghørt. Og den unge damen snakket med lav stemme og sa: “Du har revmatisme”, eller leddgikt, noe lignende det.

250 Og jeg visste faktisk at det var en ødelagt hofte. Og så, og så brakte Den Hellige Ånd det opp i morges. Skjønner?

251 Nå, hva er det, det er en Guddommelig gave, og den virker i sin suverenitet. Men det som gjør det så vanskelig i denne byen, helt ærlig, så floker det seg til for meg hele tiden, når jeg ber for syke her. Eller—eller . . . Jeg går, forteller folket dette. Jeg går og sier: “Nå har Herren gjort deg frisk. Jesus helbredet deg da Han døde for deg, for nitten hundre år siden. Akkurat der ble du helbredet. Nå, i Guds øyne, i Kristi øyne, ble du helbredet for nitten hundre år siden. Sykdommen din var borte. Det krevs din tro for å gjøre det.”

252 Og så kan den personen gå rundt og ikke bli frisk. Så kommer personen og sier: “Broder Branham sa til meg at jeg var frisk.” Skjønner? Jeg forteller deg det Gud sa.

253 Nå, når det blir talt direkte til en person, direkte: “Det er SÅ SIER HERREN”, om en bestemt ting som vil finne sted. Det vil bevise for deg der og da at helbredelsen din allerede er sikret. Troen din har forseglet den. Skjønner? Løftet er ditt. Det er ikke mitt ord. Det er Guds Ord, at du allerede er helbredet. Skjønner? Men du bare . . . Av en eller annen grunn klarer jeg—jeg ikke å få det til å synke inn, hos folk her i Jeffersonville. Jeg—jeg klarer bare ikke å få det til. Jeg vet. Jeg prøver å forklare det så godt jeg kan, og det vil bare—det vil bare ikke skje. Det er alt. Jeg sier . . .

254 Her for ikke lenge siden, dro jeg til et hjem, til en mann, og mannen var døende. Og de ringte meg: “Kom, be for ham. Legen sa han ikke ville leve til neste morgen.”

255 Jeg gikk inn. Og den unge mannen sa til meg: “Herr Branham, jeg vil ikke dø.” Vel, selvfølgelig ville ikke den unge karen det. Han hadde en familie med to barn der.

256 Vel, jeg knelte ned. Jeg sa: “Nå, hør her, hvem er legen din?” Han fortalte meg det. Jeg sa: “Nå, legen kan ha sagt at du kom til, du kom til å dø, men Gud har ikke sagt ennå at du kom til å dø.” Jeg sa: “Nå, i henhold til Bibelen, er du allerede helbredet, fordi Jesus døde for din helbredelse.”

257 Han sa: “Tror du at jeg vil bli frisk?”

258 Jeg sa: “Det tror jeg så absolutt.”

259 Vel, hvis jeg begynte å be for en mann og ikke anvendte den slags tro til å tro for ham; hvis jeg sa: “Åh, nei, nei, hvis legen sa du kommer til å dø, så vil du dø. Det avgjør saken nå.” Nå, ville ikke det ha vært litt av en person til å be for de syke? Jeg ville ikke ha ønsket den personen inn i huset mitt, til å be for meg.

Jeg vil ha noen som, selv om han ikke så det eller ikke, så ville han ta troen og stå på løftet for meg. Det er riktig. Og jeg sa . . . han . . .

260 Vi begynte å be. Jeg sa: “Vær ved godt mot nå.”

261 Han sa: “Mener du at jeg vil bli frisk?”

262 Jeg sa: “Ja visst. Guds Ord sa du ville bli frisk. Ser dere: ‘Hvis du kan tro, er alle ting mulig.’”

263 Han sa: “Ja vel, jeg vil tro Det.” Og gikk ut og sa til sin kone at . . .

264 “Mannen er døende, er han ikke?”

265 “Ja, han er det.” Og neste dag, så døde mannen, eller et par dager etter det.

266 Da går denne kvinnen ut og begynner å drikke og lage bråk. Og en av diakonene, tror jeg det var, fra denne menigheten, gikk til kvinnen og ba henne om å vende om og komme tilbake til menigheten. Hun sa: “Jeg kan ikke tro på noen. Forkynner Branham kom inn her og ba for mannen min, sa han kom til å leve, og han døde to eller tre dager senere. Så, jeg vil ikke tro.” Nå er *hun* døende. Ja vel.

267 Men uansett, ser dere, det viser bare at folk ikke hører på hva du sier. Skjønner? Ja visst. Hvis jeg ba for en person, og jeg— jeg forteller disse menneskene at de kommer til å leve. Jeg tror de kommer til å leve. Men, uansett, hvis ordene mine var absolutt SÅ SIER HERREN, og du ikke ville tro Det, ville du dø likevel. Ja visst. *Her* er SÅ SIER HERREN, og mange av dem tar imot Det og dør. Mange av dem går til helvete, når, SÅ SIER HERREN: “Du trenger ikke det.” Er det riktig? Ja visst. Skjønner? Det er hva . . . Alt er basert på din tro.

268 Broder Collins, jeg tror ikke han er her i kveld. Men lyttet til ham i morges, og han holdt en veldig flott tale om det. Skjønner? Skjønner? Det gjorde han. Han sa: “Nå, den samme troen du har her oppe, er du nødt til å ha der ute. Fordi det er din individuelle tro, ikke på din denominasjon, men på Kristus. Du må ha den troen.” Det er helt riktig. Absolutt.

269 Og Guddommelig helbredelse er basert på din tro. Men i henhold til Guds Ord, SÅ SIER HERREN, at enhver person ble helbredet da Jesus døde på Golgata: “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår *ble* vi helbredet.” Stemmer det? Vi *ble*. Bibelen sier: “Dere ble helbredet.” Så ikke finn feil ved meg, jeg er bare en som forkynner Ordet. Fortell Gud at Han fortalte noe feil, og Gud vil fortelle deg hvor din svakhet er da. Skjønner? Så, det er din tro. Jesus sa: “Hvis du kan tro. Hvis du kan tro.”

270 Nå, når du hører Den Hellige Ånd har stadfestet din tro og forankret den og sagt: “SÅ SIER HERREN: ‘I morgen på dette bestemte tidspunktet, vil du få en *bestemt* ting. En *bestemt* ting vil skje. Det vil skje her borte på en *bestemt* måte, og du vil

oppleve en *bestemt* ting her. Det vil være et tegn for deg.” Nå, følg med på det. Det er et fullført arbeid, akkurat her og nå.

271 Men når det gjelder Guddommelig helbredelse, må jeg sette Guddommelig helbredelse på det samme grunnlaget, på samme måten som frelsen. Hver enkelt av dere, uavhengig av hva du har gjort, har du vært frelst siden Jesus døde, fordi Han døde for å ta bort verdens synder. Men det vil aldri gagne deg før du tar imot det personlig og opplever det. Men når det gjelder syndene dine, er de allerede tilgitt. Det er riktig. Han . . . “Se Guds Lam som tar bort verdens synder.” Skjønner? Slik er det. Nå, husk det.

272 Nå, jeg vet at i undervisningen i Skriften, så er vi en blandet forsamling. Og mange ganger, i dette Hebreerbrevet, som er et ganske dypt Brev . . . Jeg vil måtte forlate det en stund nå. Jeg vil i kveld prøve å fullføre den siste delen av det 7. kapitlet.

273 Og nå er det mange spørsmål i sinnet ditt, uten tvil. Mange av dere har spørsmål, og det ville jeg hatt også. Nå, neste gang, om Herren vil, når jeg kommer inn . . .

274 Jeg drar til Michigan nå. Og så, fra Michigan, drar jeg til Colorado. Og fra Colorado, til vestkysten. Nå—nå, når vi kommer tilbake, om Herren vil . . . Nå, jeg vet ikke. Hvis jeg ikke er i Chicago søndag, er jeg kanskje tilbake her førstkommande søndag kveld.

275 Nå fratar vi pastoren vår prekestolen her i omtrent seks uker, gjennom alle disse—disse—disse, dette Brevet her. Skjønner? Nå vi . . . Jeg liker ikke å gjøre det. Broder Neville er en kjærlig, mild, vennlig broder. Og jeg er sikker på at denne menigheten elsker broder Neville.

276 Forresten, mens jeg snakker om det; noen rundt i dette landet et sted, er skyldig i å skrive noen kort, for å flytte broder Neville ut av denne talerstolen. Dere er nødt til å skvære opp i det med meg. Hm-hmh. Det er riktig. Hm-hmh. Ja, visst. Nå, jeg vil at dere . . . Sa at dia- . . . noe om diakonstyret. Diakonstyret har absolutt ingenting med pastoren å gjøre. Nei, sir. Forsamlingen, i sin helhet, har all myndigheten. Det er ikke . . . Et diakonstyre er bare politimennene her i denne menigheten, bare for å holde orden og så videre. Men når det kommer til regler, så må hele menigheten bestemme det. Denne menigheten er bygd på den lokale menighetens selvstyre. Derfor har jeg ingenting å si når det gjelder å fjerne denne pastoren, eller å innsette noen. Jeg eier eiendommen; den er gitt til menigheten. Dere alle er menigheten. Det er dere som kontrollerer. Dere selv er menigheten. Og Menigheten, Guds hellige Menighet er suvereniteten, av Den Hellige Ånd i den Menigheten. Og det eneste jeg gjør, er å eie eiendommen, gitt den over til denne menigheten, stilt den tilgjengelig for en menighet, og det er skattefritt. Og menigheten velger sine egne pastorer. Jeg har ingenting med det å gjøre. Og den eneste måten denne pastoren noensinne kunne gå på,

ville være hvis pastoren selv bestemmer seg for å gå, ellers måtte flertallet av stemmene til menigheten si: “Bytt pastoren.” Det er den eneste måten. Ikke noe diakonstyre kan gjøre det. Diakonstyret holder bare orden og slikt i menigheten.

²⁷⁷ Tillitsmennene, de har ingenting med det å gjøre, de bare vedlikeholder menigheten. Og de kan ikke gjøre det før det er et . . . Hele tillitsmannsstyret møtes og sier: “Vi vil bygge *dette*, eller vi vil gjøre *det*.” Så må de spørre kassereren om de har pengene til å gjøre det. Ja, sir.

²⁷⁸ Men hvis det er en klage imot et medlem, hvis et medlem har noe å klage på en annen for, eller noe som er galt, så skal du gå til den broderen selv; og snakke med ham, du og han alene. Hvis de ikke vil høre på det, så ta det neste steget, ta med deg en av diakonene eller noen som kan gå med deg til den broderen. Hvis han da ikke vil høre på dere, så går dere og forteller det til menigheten. Så hvis menigheten . . . Så hvis han ikke vil høre på menigheten, så sier Bibelen: “La ham være som en hedning og en toller.” Det er riktig.

²⁷⁹ Og hvem som helst som vet om en skyldig person, og du ikke går til dem og snakker, da er du den delen av Guds menighet som vil måtte svare for den synden. Det er riktig.

²⁸⁰ Og hvis noen så har en—en klage mot en diakon, eller mot diakonen eller noen i menigheten, så kreves det tre personer. Tre personer må komme og si, vitne, ved to eller tre vitners munn. Kom og fortell pastoren at det er et klagemål mot en diakon. Så hvis det er et klagemål mot en diakon, diakonen ikke er en—en rettfærdig mann, en—en fullkommen mann. Han må bevare diakontjenesten uklanderlig og så bli funnet uklanderlig. Og hvis forsamlingen finner ut at den diakonen ikke oppfyller den tjenesten, så tar han med seg tre og legger det fram for pastoren. Diakonen blir bedt om å bli hjemme den kvelden. Og pastoren fra . . . kommer og samler forsamlingen sammen, presenterer klagemålet. Og hvis forsamlingen stemmer for at diakonen fortsetter, så fortsetter diakonen. Hvis han kon-. . . stemmer for at diakonen skal få sparken, så velger de en ny diakon den samme kvelden. Skjønner?

²⁸¹ Derfor har ingen enkeltpersoner noe med dette å gjøre. Det er flertallet av folket. Ja, sir. Hvis tjue stemmer for ham, og tjueen stemmer imot ham, så går han; eller omvendt. Skjønner? Det er, det er suvereniteten til den lokale menigheten, og således har hvert enkelt medlem noe å si i menigheten. Er det noe galt som skjer, så kan de reagere med det samme, og det eneste de trenger å gjøre er å være innfor Gud, så de absolutt kan sørge for at ingenting hindrer menighetens fremgang.

²⁸² Men menighetens fulle og hele autoritet er pastoren. Les det i Bibelen, se om ikke det er den bibelske ordningen. Det er helt riktig. Det er ingen over den eldste. Jeg har ingenting med hva

broder Neville gjør her. Det er opp til dere og broder Neville. Hvis broder Neville ønsket å forkynne læren til Jehovas Vitner, så er det opp til ham og dere. Skjønner? Hvis han ønsket å forkynne det han ønsket, så er det mellom dere og ham. Det er alt. Hvis forsamlingen stemmer for at han skal være der og forkynne det, så er det helt i orden. Det er opp til ham.

283 Det eneste jeg gjør, er bare å eie eiendommen. Og hvis ett eller annet skjer, så de ønsker å fjerne pastoren, og de ønsker å stemme over det, så kunne dere ikke be en diakon om å gjøre det. Dere måtte komme å spørre meg. Jeg ville kommet ned og sagt: “Hvis dere ønsker å fjerne pastoren, fortell meg hvorfor. Har han gjort noe?”

284 “Ja. Vi tok ham full.” Eller: “Vi tok ham i å gjøre *dette*, eller å gjøre noe som ikke var riktig.”

285 “Har dere tre vitner på det?”

286 “Ja. Det har vi.”

287 Disse vitnene må først bli prøvd. “Ta ikke imot en anklage mot en eldste med mindre det er ved to eller tre vitner, og la dem først bevise det; mot en eldste.” Så må du sverge på det, at du så det; og bevise det, at du så det.

288 Og så, hvis du gjorde det, så blir den synden irtettesatt åpent, at: “Det er galt.” Si deretter: “Forsamling, ønsker dere å bytte ut pastoren deres?”

289 Og hvis forsamlingen stemmer: “Tilgi ham, og la ham fortsette likevel”, så er slik det må stå fast. Skjønner? Det, er ikke det rettfærdig? Er ikke det måten å drive en menighet på? Det er hva Bibelen sier. Vi har ingen biskoper og tilsynsmenn og styrer og så videre, som setter inn *denne* og har stor myndighet. Det er ingen som har myndighet her utenom Den Hellige Ånd. Det er riktig. Det er Han som beveger Seg. Og vi tar Ham som flertallet av folket, den retningen folket går.

290 Og så hvis den ene siden ønsker å gjøre *dette*, og den andre siden ønsker å gjøre *det*, og den siden vinner, den tapende siden, hva gjør de med det? Samler seg umiddelbart med resten av dem og sier: “Vi tok feil da. Vi vil gå rett videre, fordi Den Hellige Ånd har gjort det valget.” Skjønner? Det er helt riktig.

291 Slik som demokrater og republikanere, så lenge vi står som et demokrati, som amerikanere. Hvis demokratene er ved makten, skulle republikanerne samarbeide med dem; er republikanerne ved makten, skulle demokratene samarbeide. Skjønner? Det er akkurat det som gjør oss til en nasjon. Når vi ødelegger det, ødelegger vi demokratiet vårt. Det er riktig. Demokratene sier: “Jeg kommer ikke til å gjøre noe; republikanerne vant.” Da faller vi. Jeg er fra Kentucky: forent vi står, og delt vi faller.

292 Nå, hvis det er noe galt i menigheten som du får vite om, et enkeltindivid eller en person eller noe, er du forpliktet og vil

stå til ansvar innfor Gud hvis du ikke retter opp i den tingen; du, menigheten. Nå, husk, det er ikke på mine skuldre. Det er på deres. Og er noe galt i menigheten, vil Gud stille deg til ansvar for det. Det er riktig. Det er slik Han driver Sin menighet. Det er slik det er i Bibelen. Det er Bibelens ordning. Det er suvereniteten til den lokale menigheten. Pastoren er overhodet. Det er riktig. Amen.

²⁹³ Nå, for å komme til dette velsignede, gamle Budskapet her. Dere, jeg vil at dere skal vite det. Husk at dette er tatt opp på lydbånd, dette Budskapet. Og lydbåndopptakene fra menigheten, forordningene og reglene til menigheten, det er på lydbåndopptak. Det er i henhold til Bibelen. Vi driver det ikke; det er ingen på toppen. Nei. Alle, vi er alle like. Men, vi har en leder, det er pastoren, så lenge han er ledet av Den Hellige Ånd. Det er sant. Ja vel.

²⁹⁴ Nå, her kommer det til å bli en mengde spørsmål. Så neste gang de bekjentgjør, og broder Neville annonserer på radioen at jeg vil være her, så skriv ned spørsmålene deres, så dere og jeg kan diskutere det sammen. Vil dere? Ja vel.

²⁹⁵ Jeg vet jeg har undervist om de helliges utholdenhet. Jeg har undervist om Jesu høyeste Guddommelighet. Jeg har undervist om den troendes sikkerhet og forutbestemmelse, forutvelgelse og mange av de tingene. Og jeg vet at det er mange loviske i forsamlingen min, noe som er helt i orden. Absolutt. Men, når det gjelder de tingene, er jeg en legalist også, og jeg er en kalvinist. Jeg bare tror på Bibelen. Det er alt.

²⁹⁶ Nå, hvis noen av de spørsmålene. Og jeg har undervist om bevis, sinnsbevegelser og så videre, og alle de tingene som dere kanskje har vært uenige i. Så en av disse kveldene, kanskje, la oss si . . .

Har du det travelt med å komme tilbake hit? [Broder Neville sier: "Nei."—Red.]

La oss si onsdag kveld, førstkommende onsdag kveld, da tror jeg—jeg at jeg—jeg kan gjøre det da. Ta med spørsmålet ditt onsdag kveld, legg det her oppe på plattformen og spørsmålet om Bibelen, ja vel, om det jeg har undervist om nå. Og onsdag kveld. Og så søndagen etter det, da tror jeg at jeg—jeg må være i Chicago uansett. Og jeg drar derfra til Michigan. Om Herren vil, vil jeg være her onsdag kveld, for å prøve å svare på spørsmålene så godt jeg kan. Og må Herren være nådig nå.

La oss bøye vårt hode nå, bare et øyeblikk.

²⁹⁷ Nå, velsignede Herre, dette er Din store husholdning. Det er Din menighet. Det er Deg, Herre, som beveger Deg, og vi ønsker å bevege oss etter som Guds Ånd beveger oss. Og vi ber nå om at Du må velsigne oss. Og idet vi gjennomgår dette Budskapet og kommer ned til disse dype tingene, så ber vi om at Den Hellige

Ånd vil åpenbare dem for oss etter som vi har behov. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

²⁹⁸ Nå, åh, jeg . . . Dette Hebreerbrevet anser jeg som ett av de store Brevene.

²⁹⁹ Og litt senere, kan det hende at jeg—jeg har . . . reiser utenlands, noe som, om Gud tillater det, vil jeg gjøre det ganske snart. Jeg er nødt til å reise til Afrika i henhold til en visjon. Jeg tror ikke jeg vil ha stor fremgang i møtene mine før jeg drar til Afrika og oppfyller den visjonen. Nå, så det vil sannsynligvis bli en gang denne våren.

³⁰⁰ Men i mellomtiden vil jeg ta en tekst til fra Hebreerbrevet, det er det 11. kapitlet av Hebreerne, og være rundt en uke i det 11. kapitlet, og ta hver enkelt av de karaktertrekkene eller karakterene, og se nøyere på deres karaktertrekk. Skjønner? “Ved tro, Noah”, så se på livet til Noah. “Ved tro, Abraham”, så se på livet til Abraham. “Ved tro, Abel”, så se på livet til Abel. Skjønner? Og legg det fram. Ville dere like det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, det ville bli, vi tar for oss hele Bibelen da. Og så vil vi prøve det, kanskje, enten i, la oss si en uke eller ti dager med møter, bare ett møte rett etter det andre, som en slags vekkelsermøteserie, en gang rundt juleferien, eller noe lignende, om Herren vil.

³⁰¹ Nå, i det 7. kapitlet av Hebreerbrevet, møter vi denne store Personligheten. Hvem kan fortelle meg hva Navnet Hans var? [Forsamlingen sier: “Melkisedek.”—Red.] Melkisedek. Nå, Hvem var denne Melkisedek? Han var prest for den Høyeste Gud. Han var Konge i Salem, som var Konge av Jerusalem. Han hadde ingen far, heller ikke hadde Han noen mor. Han hadde ikke noe tidspunkt da Han noen gang ble født, Han vil heller ikke ha et tidspunkt da Han vil dø. Nå, vi finner ut at det må være Evig.

³⁰² Vi finner ut at ordet *for alltid* betyr “en tidsperiode”. Husker dere det fremdeles? En tidsperiode, det er for alltid og for alltid. Og *for alltid* blir bekreftet, mange ganger, i Bibelen som “en—en tidsperiode”.

³⁰³ Men, Evigheten, og det er kun én type Evig Liv, fant vi ut. Er det riktig? Gud har det Evige Livet, alene. Er det riktig? Kun én type Evig Liv. Det finnes ikke noe slikt ord som “Evig straff”. For hvis du skal straffes for Evig, må du ha Evig Liv for å bli straffet for Evig. Du måtte ha Evig . . . Og hvis du har Evig Liv, kan du ikke bli straffet, ser dere, hvis du har Evig. “Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evigvarende Liv.” Er det riktig? Evig Liv, fordi du tror. Vel, hvis du har Evig Liv, kan du ikke straffes, fordi du har *Evig* Liv. Så, da, hvis du skal lide i helvete for all evighet, så må du ha Evig Liv.

³⁰⁴ Men, nå, jeg tror at Bibelen lærer om et bokstavelig brennende helvete. Bibelen lærer det, at syndene og ondskapen vil bli straffet, for alltid og for alltid. Det er ikke Evigheten, nå.

Det er kanskje for ti milliarder år. Det er kanskje for hundre milliarder år, men en gang må det få en ende. For alt som hadde en begynnelse, har en ende. Det er de tingene som ikke har noen begynnelse, som ikke har noen ende.

³⁰⁵ Husker dere den leksjonen nå? Hvordan vi gikk tilbake og fant ut at alt som hadde en begynnelse ble fordervet, ser dere, en fordervelse bort fra hovedkilden. Og til slutt kommer det tilbake til en Evighet. Og da vil hele helvete, all lidelse og alle minner om slikt, forsvinne for all Evighet. Alt som begynner, ender.

³⁰⁶ Og denne Melkisedek var ikke Jesus, for Han var Gud. Og det som var forskjellen på Jesus og Gud, det var at Jesus var Tabernaklet som Gud bodde i. Skjønner? Nå, Melkisedek. Jesus hadde både far og mor. Og denne Mannen hadde aldri far eller mor. Jesus hadde en livets begynnelse og Han hadde en ende på livet. Denne Mannen hadde ingen far, ingen mor, ingen dagers begynnelse eller livets ende. Men Det var akkurat den samme Personen. Det var, Melkisedek og Jesus var Ett; men Jesus var den jordiske kroppen, født og dannet i synd. Guds Egen kropp, Hans Egen sønn, født og dannet i synd, for å fjerne dødens brodd, for å betale løsepengene og motta sønner og døtre til Seg Selv. Får dere tak i det? Det var derfor Han hadde—Han hadde en begynnelse, Han hadde en ende.

³⁰⁷ Men denne fullkomne kroppen, til minne om, som—som pantet på vår oppstandelse, Gud ville ikke la den hellige kroppen gå i forråtnelse, fordi Han skapte den Selv. Og brakte den fram og reiste den opp og satte den ved Hans høyre hånd.

³⁰⁸ Og i dag er Den Hellige Ånd som reiste opp den kroppen, her i Menigheten. Velsignet være Herrens Navn! Og fremviser de samme miraklene og kraften. Og en dag vil denne Hellige Ånd, som er i Menigheten, rope og vil løftes opp, og vil komme tilbake til denne kroppsformen som sitter ved Guds Majestets høyre hånd, for å gå i forbønn for oss syndere. Og ved Det blir vi fullkomment bevart fra synd. Ikke at vi ikke synder; men blir bevart fra synd, i Guds Nærvær. For det er et Blodig offer som står mellom meg og Gud, mellom deg og Gud. Det var derfor Han sa: “En mann som er født av Gud, synder ikke, han kan ikke synde.” For hvis du er født på ny, bor akkurat den samme Hellige Ånd som bodde i den Kroppen, i deg. Og Den kan ikke synde; offeret ligger fremfor Ham. Hvis du da gjør det med vilje, viser det at du umulig kan være i den Kroppen. Amen. Det er Evangeliet. Der er Det.

³⁰⁹ Derfor, ser dere, motsier ikke Det noen av Skriftstedene. Det binder Skriften sammen. Skjønner? “Det ville være umulig for de som en gang var blitt oppløst.” Det er der vi vil få spørsmålene. For, bare finn dem fram, det er det vi ønsker.

³¹⁰ Nå, legg merke til. “Det er umulig for de som en gang er blitt oppløst, å falle fra, å bli fornyet til omvendelse igjen, for

de korsfester Guds Sønn på nytt, og gjør Ham . . . og stiller Ham åpenlyst til skamme.” De kunne ikke gjøre det.

311 Så går dere videre til Hebreerne 10, der Det står: “For dersom vi synder med vilje etter at vi har fått kunnskap om Sannheten.” Og hva er synd? Vantro.

312 Hvis du bevisst ser Den Hellige Ånd gjøre de samme tingene som Den gjorde rett her i morges, og ser at Kristus er oppstått fra de døde, og at Han lever i Sin Menighet og iblant Sitt folk, og du avviser Det bevisst, så er det umulig for deg å noensinne komme til Gud, for du har spottet Den Hellige Ånd.

313 Jesus sa de samme tingene, da Han gjorde disse miraklene.

314 De sa: “Vel, Han er Beelsebul. Han er en spåmann. Han er en djevel.”

315 Jesus snudde Seg rundt og sa: “Jeg vil tilgi dere det. Men når Den Hellige Ånd kommer og gjør det, å tale ett ord imot Den vil aldri bli tilgitt i denne verden eller den kommende verden.” For dere har kalt Guds Ånd som var i Ham for “en uren ånd”.

316 Så, hvis vi synder med vilje, hvis vi synder, ikke tror med vilje. Ikke etter at vi har tatt imot Sannheten, blitt født på ny; vi kunne ikke synde da. En synder kan ikke begå den util- . . . En kristen kan ikke begå den utilgivelige synd. Han kan ikke gjøre det. Det er den ugudelige som gjør det. Det er den som gjør seg til troende, ikke den troende.

317 De jødiske rabbiene, åh, de trodde de var stive, og de hadde D.D.’er og Ph.D.’er. De trodde de hadde alt på stell, men de var de verste synderne. Åh, de kunne . . . Du kunne ikke sette en finger på—på livet deres. De var rene, moralske og rettfærdige i det henseende. Men de var vantro.

318 Og ta for deg ordet synd og finn ut hva det betyr. Ordet *synd* betyr “vantro”. Det finnes kun to grupper, det er en troende eller en vantro. Det vil si, en rettfærdiggjort person eller en synder. Det er alt. Hvis du er en vantro, er du en synder; uansett hvor god du er, hvor mye du går i kirken, eller selv om du er en predikant. Du er fremdeles en vantro.

319 Disse fariseerne var predikanter, og de var vantro og er i helvete i dag på grunn av det. Like så religiøse som de kunne være, og fromme, men de trodde ikke på Ham. Og de kalte Ham “en djevel”, og gikk imot Hans Ord. Og noen av dem sa: “Hvis du er, så kom ned fra korset nå. Utfør et mirakel. La oss se deg gjøre det.” En slo Ham i hodet med en kjepp og sa: “Profeter og fortell oss hvem som slo deg, du profet, og vi vil tro deg.” Ser dere, vantro! De lot som de var troende, men de var vantro, ikke gjenfødte, atskilte, selv om de var hellige og fromme.

320 Men det er det samme som er i dag. Menn og kvinner kan gå i kirken og ha et langt ansikt, og—og være så fromme som bare det, og aldri lyve, stjele, og prøve å leve sin religion så godt de kan.

Men med mindre de er en troende, er de fortapt. Så det finnes ikke ett snev av loviskhet i Bibelen. Kalvinisme er . . . Nåde er hva Gud gjorde for deg, og gjerninger er hva du gjør for Gud. Det er fullstendig atskilt.

³²¹ Hvis du slutter å lyve, slutter å røyke, slutter å stjele, slutter å drive hor, slutter med alt, har gjort alt, holdt budene og gått på møter, døpt hver søndag, tatt nattverd, vasket de helliges føtter, gjort alt, helbredet de syke, og gjort alle disse andre tingene, med mindre du er født av Guds Ånd, utvalgt, er du fortapt. “Det kommer ikke an på den som vil eller den som løper, men på Gud som viser nåde.”

³²² Esau prøvde sitt beste på å bli en kristen, og han kunne det ikke. Bibelen sier at han gråt bittert og prøvde å omvende seg og kunne ikke finne det. Før han i det hele tatt var født, fordømte Gud ham, fordi Han visste at han var en råtten kjeltring i sitt hjerte. Gud visste det ved forutvitenhet. Han sa: “Jeg elsker Jakob, og Jeg hater Esau.” Og Esau så ut som den gentlemannen. Han holdt seg hjemme, tok hånd om sin gamle, blinde pappa, matet storfeet og slikt, var en god gutt.

³²³ Og Jakob var en mammagutt, liten, bortskjemt skrønemaker. Det var det han var. Du må erkjenne det. Bibelen erkjenner, sier det. Løp omkring, gjorde alt mulig. Og—og, mamma, hang sammen med mamma. Men, likevel hadde Jakob, med alle sine oppturer og nedturer og sin bortskjemte oppførsel, så hadde han likevel respekt for førstefødselsretten. Det er nøkkelen.

³²⁴ Esau var dobbelt så mye gentleman som Jakob. Hvis vi i dag måtte ta imot ham som medlem av menigheten vår, ville dere valgt Esau, tusen mot en, hvis dere ikke kjente ham. Men Gud valgte Jakob.

³²⁵ Hva ville du gjort med Paulus, hvis han ønsket å bli en forkynner? En liten, krokneset jøde, og med skjev munn, som bare lagde bråk, og planla hvordan han skulle tilintetgjøre Menigheten, han var klar for hva som helst. Du ville tenkt at han hadde begått den utilgivelige synd, men Gud sa: “Han er Min tjener.”

³²⁶ Gud velger mennesker og gjør dem annerledes, ikke mennesker som velger Gud og blir annerledes. Gud utvelger mennesket og gjør ham annerledes. Det er ikke hva du gjør, hva du vil, hva du tror. Det er hva Gud gjør. Slik er det. Og det er hele historien.

³²⁷ Nå, denne store Melkisedek, hvilken historie om Ham her! Vi ønsker å lese litt, bare liksom . . . vi måtte haste gjennom det så raskt. Vi skal begynne tilbake her på et bestemt avsnitt av Skriften, og vi skal begynne med det 15. verset.

Det blir . . . mer overveldende tydelig at det . . . hvis det oppstår en annen Prest i likhet med Melkisedek.

328 Nå, Melkisedek var en Prest. Var Han det? Her står det at Han var. Vi finner ut at Gud, i begynnelsen, var en stor Åndskilde. Er det riktig? Han hadde ikke noe fødested. Han hadde ikke noe dødssted. Han hadde ikke dagers begynnelse. Han hadde ikke års avslutning. Han var like så Evig som Evigheten er Evig. Han ble aldri født. Han døde aldri.

329 Og vi fant ut der, at Han hadde syv varianter av Ånden. Er det riktig? Bibelen sier, i Åpenbaringen, at: “De syv Ånder foran Guds Trone.” Er det riktig? De syv, mangfoldige, syv Ånder. Vi finner ut at det er syv farger. Det er syv menighetstider der. Åh, det bare går. Syv er fullkomment, og Gud var fullkommen. Og syv Ånder, og de Åndene var fullkomne. Det første var fargen rød; fullkommen kjærlighet, gjenløsning. Og hvor, hvis vi hadde tid til å forklare de fargene og vise at hver enkelt av de fargene representerer Guds renhet. Amen. De fargene, det er syv naturlige farger. De fargene representerer Guds renhet. Og det . . . De fargene representerer Guds motiver, Guds innstilling. De syv fargene, de representerte syv menighetstider, syv stjerner, syv engler. Gjennom hele Skriften, syv tjenerne, syv budbærere, syv budskap, alt er i syvtallet. Syv dager. Seks dager, og den syvende er sabbaten; fullkomment, komplett. Åh, det er vakkert, om vi bare hadde tid til å gå inn i det og forklare det, de fargene!

330 Ta fargen rød. Vi tar den første fargen, er rød. Hva er rødt? Rødt er et tegn på fare. Rødt er et tegn på gjenløsning. Og ser du på rødt gjennom rødt, hvilken farge blir det? Hvitt. Det er korrekt. Så da det røde Blodet ble utgytt, for å dekke over rød synd, så ser Gud gjennom rødt Blod, ser på rød synd, og den blir hvit. Den troende kan ikke synde. Så visst ikke. Guds Sæd, Guds velsignelser, forblir i ham. Gud kan ikke se noe annet enn Blodet til Sin Egen Sønn. Uansett hva det er i Hans Menighet, hva det er, Gud ser det ikke, fordi Jesus går i forbønn kontinuerlig, Øverstepresten. Helt umulig for ham å synde, når et slikt Offer ligger der for ham, på den måten. Så visst ikke.

331 Og nå hvis du sier: “Vel, det gir meg en god sjanse . . .” Så viser det at du ikke står rett.

332 Du vil verdsette Det. Du vil elske Det, hvis du er en ekte kristen, til et punkt at synden ville hjemsoke deg så du ikke klarte å gjøre det. “For Guds Sæd forblir i ham, og han kan ikke synde.” Bibelen sier: “En gang rensset i Jesu Blod, har han ikke noe mer lyst til å synde.” Hvis du har et ønske, er ditt hjerte ikke rett med Gud.

333 Nå, du vil gjøre feil, men du gjør det ikke med vilje. Skjønner? Du er—du er fanget, og det du er fanget inn i, eller gjør noe som du ikke mener å gjøre, det er ikke synd ennå, du vil omvende deg i det øyeblikket du ser at du gjør galt. Du vil vende om umiddelbart og si: “Jeg mente ikke . . . så ikke det.” Du vil si det gjennom hele livet. Et menneske ønsker ikke å være, det er derfor

vi er så uforstandige og er så i mørket her nede på jorden, at det er et Forsoningsblod for oss, hele tiden, for å holde oss tildekket. For, den første feilen vi gjør . . .

334 Nå, der er den loviske tanken din. “Åh, vet du hva? Den kvinnen var helliggjort. Men, Gud være lovet, hun gjorde feil. Jeg vet hun er frafallen.” Det er feil. Hun er ikke frafallen. Hun gjorde en feil. Hvis hun gjorde det med vilje, hadde hun det ikke rett til å begynne med.

335 Hvis hun ikke mente å gjøre det, og hun går innfor Guds hellige Menighet og bekjenner det, og sier: “Jeg har gjort galt, så tilgi meg”, da er dere forpliktet til å gjøre det. Gjør du ikke det i ditt hjerte, så burde du ha gått fram til alteret selv. Det er sant. Det er den sanne helligheten i menigheten. Det er sann hellighet, ikke helligheten deres, men fra Kristus.

336 Jeg har ingen hellighet å vise Ham. Men jeg stoler på Hans, åh, Hans nåde, og jeg har den i mitt hjerte. Jeg har ikke fortjent det, ikke noe jeg kunne gjøre for å fortjene det, men ved nåde kalte Han meg og inviterte meg til å komme. Og jeg så hen til Ham, og Han tok ønsket bort fra meg. Jeg gjør tusenvis av feil hver måned, hvert år. Selvfølgelig gjør jeg det. Men når jeg ser at jeg gjør feil, sier jeg: “Gud, jeg mente ikke å gjøre det, Du kjenner hjertet mitt. Jeg mente ikke å gjøre det. Jeg ble fanget inn i det. Jeg mente ikke å gjøre det. Tilgi meg, Herre.”

337 Hvis jeg har gjort feil mot min broder, sier jeg: “Broder, tilgi meg. Jeg mente ikke å gjøre det. Ja visst, Gud kjenner hjertet mitt.”

338 Åh, slik er det. Der er Blodofferet. Der er kraften i Evangeliet, den hellige Menigheten som beveger seg videre. Ikke på grunn av noe du har gjort; det er noe du ikke hadde noe med å gjøre. Der er Forsoningen.

339 Nå, denne Melkisedek, da Han kom fram.

340 Jeg ønsker å fortelle dere en annen ting. Har du noen gang tatt et—et trekantet glasstykke? Ta et glasstykke som er trekantet, og legg det slik at solen kan treffe det, det vil frembringe syv fullkomne farger. Et trekantet glasstykke vil frembringe en regnbue. Det er helt riktig. Nå, hvis vi hadde tid, ville vi gått inn i det. Tre bringer fullkommenhet: Far, Sønn, Hellig Ånd; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd. Slik er det. Fullkommenheten kommer fra de tre. Gud, over mennesket; Gud, i Mannen kalt Jesus; Gud, i Menigheten. Så, fullkommenheten.

341 Mennesket syndet, så lenge Gud var *her* oppe i en Ildstøtte. Gud . . . Mennesket syndet, rettere sagt, fremfor Gud, så lenge Gud var i en Ildstøtte, fordi han fremdeles var en uren skapning, ble dyreblood lagt framfor Ham.

342 Så kom Guds Lam, Guds andre, fastsatte trinn; samme Gud, en annen tjeneste. Og da var denne Gud i . . . som var i Kristus, var den samme Gud som var i Ildstøtten. Og den samme Gud ble kjød og tok bolig iblant oss. Og da menneskene gjorde narr av Ham, ble de fremdeles stilt til ansvar for det. Det var intet Blod utgytt ennå. Det er riktig. Jesus sa: “Jeg vil tilgi dere.”

343 Men så ble den samme Ene som var kjød, til Ildstøtten igjen. “Jeg kom fra Gud. Jeg går til Gud.” Her ser vi at Paulus møtte Ham på veien ned til Damaskus, den samme Ildstøtten. Vi ser at Peter møtte Ham i fengselet, den samme Ildstøtten. Ja visst. Og vi ser Ham i dag, iblant oss, som den samme Ildstøtten.

344 Men fullkommenheten har kommet til det punktet, at den midterste Personen . . . Nå, hvis det skulle være en jøde her, eller noen som forstår Det gamle testamentet. Bevis det, la meg vise dere. Jeg har ikke Det gamle testamentet med meg, akkurat nå. Dette er—er Det nye testamentet. Men i ofringen av skuebrødene som lå på kosher-fatet, i det jødiske offeret i renselsen av tabernaklene; spør en hvilken som helst jøde; av de tre brødstykkene, var det midterste stykket knust. Det var Kristus. Det midterste stykket var knust; Kristus, det som var imellom. Viste at noe måtte knuses, et sted, for gjenløsning. Og det stykket representerte gjenløsning, på kosherbrødet.

345 Og her er Han. Og i kveld, når vi tar nattverden, så bryter vi kosherbrødet, for det er Kristi legeme. Han ble knust på Golgata, for å være en Forsoning for våre synder, slik at vi gjennom Hans rettferdighet kunne bli Hans rettferdighet. Fordi, Han ble vår synd, slik at vi kunne bli Hans rettferdighet. Broder, det er ren nåde. Absolutt. Det er ingen måte, ingen annen måte du kunne bli rettferdiggjort.

346 Nå, denne Melkisedek, denne store Personen som han møtte på veien, han betalte, Abraham betalte tiende til Ham. For en stor Mann Han må ha vært! Nå, legg merke til det, raskt.

Og det er En som ikke er kommet etter loven om . . . kjødelige bud, . . .

347 Ser dere nå den legalistiske loven? Loven sier: “Du skal ikke drepe. Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele.”

348 Jesus snudde det hele rundt og sa: “Dere har hørt at det er sagt til fedrene: ‘Du skal ikke drepe’, men Jeg sier dere at den som blir vred på sin bror uten grunn, har drept allerede. Dere har hørt at det er sagt til fedrene: ‘Du skal ikke drive hor’, men Jeg sier dere at hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte.” Slik er det. Det burde lære kvinner hvordan kle seg, hvordan gjøre det som er rett. Kler du deg feil og får menn til å se på deg på en gal måte, er du skyldig i å drive hor, akkurat som om du gjorde handlingen. Jesus sa så.

349 Og dere som har temperament som sagblader, som alltid ligger i strid med noen, ikke kan tåle noe og slikt som det. Vær forsiktig. Du er skyldig hvis du taler ett ord imot din bror, som ikke er riktig, ikke rettfærdig, går rundt og river ned. Du trenger ikke stikke en kniv i ryggen til en mann for å drepe ham. Du kan ødelegge hans rykte og drepe ham, drepe hans innflytelse. Sier du noe imot pastoren din her, sier noe stygt om ham, så kunne du like godt ha skutt ham. Fortalt noe som ikke var rett om ham, vel, det ville ødelegge hans innflytelse hos folket og slikt som det, og du er skyldig i det. Det var det Jesus sa.

350 Nå, hør her, hva—hva Paulus prøvde å formidle her. Jeg elsker denne gamle Bibelen. Den får deg på rett spor. Hør her, åh, bare hør her. Nå, idet vi leser det fjerde . . . “Det er . . . for det er kjent at vår Herre er oppstått i Ju- . . .” Vent, jeg tror jeg har et annet vers her som jeg skulle lese. Nei, her nede i det 16.

*Og det er En som ikke er kommet etter noen lov . . .
kjødelige bud, . . .*

351 Det er det loviske, ser dere. “Åh, broder, jeg—jeg skulle ikke. Jeg skulle ikke. Jeg vet, men jeg . . .” Det er ikke slik. Det er kjærlighet som gjør det.

352 Vi har allerede snakket mye om det! Jeg sa: “Hvis jeg sa til min . . . om min kone: ‘Åh, vel, jeg—jeg—jeg vil gjerne ha to koner. Jeg vil gjerne gå ut med *denne* og gjøre *dette* der. Men hvis jeg gjør det, vil kona mi skille seg fra meg og barna mine vil være i . . . Tjenesten min ville blitt ødelagt.’” Din skitne, råtnete hykler. Det er riktig. Du elsker henne ikke riktig, i første omgang. Det er helt riktig.

353 Hvis du elsket henne, ville det ikke være lovisk i dette. Du ville elske henne uansett, og du ville være tro mot henne. Det er helt riktig. Og dere kvinner vil gjøre det samme mot deres ektemann. Det er riktig.

354 Noen ganger kommer kvinner dit, eller . . .

355 En mann ser en ung sminket Jesabel, vet dere, og—og du går ut og faller for henne; har kanskje en god kone. Og så kaller du deg en kristen. Skam deg. Du trenger en dose til ved alteret. Det stemmer.

356 Og noen av dere—og noen av dere kvinner kikker på en ung kar med glatt hår, nok Vaseline på det til . . . munnen deres åpner seg. Og så . . .

357 En ung jente, her for ikke lenge siden . . . Dette er ikke en spøk, for jeg mener ikke å fortelle det som en spøk. Men folket vet at dette ikke er stedet for å spøke. Men en ung jente her, hun . . . Det var fine gutter her, kristne gutter. For lenge siden, da jeg var pastor her, pleide vi holde møter for unge mennesker. Og jeg talte til de unge kvinnene søndag ettermiddag, om sex og slikt.

Så neste søndag ettermiddag, talte jeg til de unge gutta og prøvde å få kontroll på disse tingene.

³⁵⁸ En unge jente begynte å gå ut med en liten pusling her nede i byen, som røykte sigaretter og hadde en flaske på lomma. Og han kjørte rundt i byen i en liten sportsbil. Jeg kunne ikke forstå hva hun så i den gutten. Han ville ikke komme på møte. Han satt der ute. Satte henne av utenfor menighetslokalet her, og så satt han der ute på utsiden i bilen sin og ventet, ville ikke komme inn på møtet. Jeg sa til henne en dag. Hun bodde i New Albany. Jeg sa: “Jeg vil spørre deg om noe, jenta mi. Hva i all verden ser du i den gutten?” Jeg sa: “For det første, hater han nettopp den religionen som du—du har. Han forakter din Kristus. Han ville aldri blitt en god ektemann for deg. Han ville gjøre deg ulykkelig hele ditt liv.” Og jeg sa: “Vel, det er fine, unge kristne gutter her som du kunne være sammen med. Selv tanken på at du går ut er vondt for din far og mor, men du går likevel, og du tenker: ‘Jeg har fylt seksten år.’”

³⁵⁹ Hun begynte å bruke sminke og gå ut, og før du visste ordet av det, var hun på utesteder. Hun har gått videre til Evigheten nå. Men, da stod hun her. Og vet dere hvilket påskudd jenta ga meg bak der, for at hun elsket den gutten? Hun sa: “Han har så søte, små føtter, og han lukter så godt.” Kan dere forestille dere det? Dynket seg med parfyme, det er en pyse, ikke en mann.

³⁶⁰ “Hør her”, sa jeg, “søster, jeg ville heller gå med en kristen gutt som hadde føtter som grusvogner og luktet som et stinkdyr, så lenge han var en virkelig kristen.” Det er riktig. Sant. Ja.

³⁶¹ For en unnskyldning: “Så søte, små føtter og lukter så godt.” Den unge nattklubbgutten ødela til slutt livet til jenta. Det er en skam, skammelig.

³⁶² Ekteskapet er ærefullt, men man bør gå inn i det med mye bønn og ærbødighet. Og ekte kjærlighet til den kvinnen vil binde dere sammen for evig. “Det dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen.” Når du går nedover gaten der ute, blir hun kanskje gammel og grå og rynkete, men den samme kjærligheten du hadde for henne da hun var en ung, vakker kvinne, den vil du fremdeles ha.

³⁶³ Du får kanskje lutende skuldre, blir skallet og får rynker i ansiktet og alt annet, men hun vil elske deg akkurat som hun gjorde da du stod der med brede skuldre og krøllete hår, hvis det virkelig er fra Gud. For dere ser hen imot tiden da dere vil krysse elven over der, når dere på ett øyeblikk vil bli unge menn og kvinner igjen, for å leve for evig. Det er Guds Evige løfte. Han sa Han ville gjøre det. Han, ikke bare det, vi vil komme til det om et øyeblikk, Han sverget på at Han ville gjøre det.

³⁶⁴ Lytt til dette, idet vi går videre.

Og det er En som . . . er kommet etter noen lov om . . . kjødelige bud, men etter kraften av . . . uforgjengelig liv.

365 Nå skal vi lese raskt, så vi kan komme til det.

For han vitner: Du er en prest for evig etter Melkisedeks ordning.

Så lenge det er behov for en prest, vil Han være en Prest.

For det er tydelig at en opphevelse av de tidligere budene . . . dets skrøpelighet og ubrukelighet.

For loven førte ikke noe til fullkommenhet, . . .

366 Du kan ikke, uansett hva du gjør. Du slutter å drikke, slutter å røyke, slutter å lyve, går på møte og prøver å gjøre *dette* og prøver å gjøre *det*, du er fremdeles kjødelig. Det er bare loven. Loven fører ikke noen ting til fullkommenhet. Men hva fører til fullkommenhet? Kristus. Glory! Jeg kan slutte å lyve, slutte å stjele, slutte å drive hor, slutte å tygge skrå, slutte med alle tingene, og jeg er fremdeles kjødelig. Gud tar ikke imot det, fordi jeg har ingenting å tilby Ham som en forsoning.

367 Men i det øyeblikket jeg legger hendene mine på det velsignede hodet til Herren Jesus og sier: "Herre, jeg har ikke noe å komme med. Vil Du motta meg som Din tjener?" og Gud kysser bort min synd, står jeg fullkommen i Guds øyne. Det stemmer. Hvorfor? Jeg står ikke på min egen fortjeneste. Jeg står på Hans. Og Han har fullkommengjort oss, gjennom Hans lidelse og Hans Blod.

368 Jeg ser det er tid for å avslutte. Men jeg ønsker å avslutte lesningen av dette hvis jeg kan, raskt.

. . . tidligere budet på grunn av dets skrøpelighet og ubrukelighet.

For loven førte ikke noe til fullkommenhet, men et bedre håp føres inn; (Hva er det bedre håpet? Kristus.) og ved dette kan vi komme nær Gud.

369 Hvorfor? Med all vår godhet og all vår godhet og all vår godhet, er vi fremdeles kjødelige. Men en gang i Guds Nærvær, innser vi at vi aldri kunne stå der, uten ved Jesu Kristi fortjeneste, da kan vi komme nær Gud, ved Hans Sønnns fortjeneste. "Herre, jeg kommer til Deg, med et uskyldig hjerte. I Din Sønnns Jesu Navn, vær så snill å ta imot meg." Åh, broder, du kommer ved en levende vei da.

370 Ikke: "Herre, Du vet at jeg sluttet å drikke. Du vet at jeg behandler kona mi riktig. Du vet at jeg gjør *dette*. Jeg gjør *det*." Du har ingenting å komme med.

371 "For loven om kjødelige bud kunne ikke gjøre noe, men et bedre håp gjorde det. Det håpet som er Kristus, har vi som ankeret for sjelen, fast og urokkelig." Følg med.

Ettersom han ikke ble gjort til prest uten ed . . .

Pronomen, hvis du legger merke til det her, så er bokstavene i kursiv.

... han ble gjort til prest.

Ikke bare en prest, men Han ble gjort til Prest ved en ed. Ikke ...

372 Følg med nå. La oss se på resten av prestedømmet.

(For de andre, levittene, hederlige, rettferdige, ærlige menn, de andre er blitt prester uten ed, ...)

373 Gud bare sa: "Etter Arons ordning—etter Arons ordning, har Han gjort disse til prester." De kom ned gjennom generasjoner. De går på skolen og lærer å bli predikanter og så videre. De kom gjennom det. Så Gud gjorde dem til prester på den måten. De gjorde seg selv til prester ved sin utdanning, ved sin arv og så videre. "Men denne Mannen ble gjort til Prest ved en ed som Gud sverget." Lytt nøye nå.

(... uten ed, men Han er blitt det med ed ved ham som sier til Ham: Herren har sverget og skal ikke angre: amen, Du er prest til evig tid etter Melkisedeks ordning.)

Ifølge dette er Jesus blitt garantist for en bedre pakt.

Nå, raskt.

Av de andre var det også mange prester fordi de ved døden ble hindret i å fortsette.

Tusenvis ganger tusenvis ganger tusenvis av prester, for de hadde ikke annet enn bare død og død og skrøpeligheter, og død og død og død.

374 Men se på Ham.

Men denne mannen, (hvilken Mann?) Jesus, fordi Han forblir til evig tid, har Han et uforgjengelig prestedømme. Hvor er ...

Derfor har Han også makt til fullkomment å frelse dem; uansett hvor langt, hvor langt ned, hvor langt bort, er Han i stand til å fullkomment frelse dem; som kommer til Gud ved Ham, ...

Ikke med ... på din rettferdighet; men på din bekjennelse. Skjønner?

... som kommer til Gud ved Ham, ettersom Han alltid lever for å gå i forbønn for dem.

Han er rett der, går hele tiden i forbønn.

Fra en slik Øversteprest måtte vi ha, En som er hellig, uskyldig, ubesmittet, skilt fra syndere og blitt en Øversteprest i Himmelen.

375 Der er det. Nå, hvis jeg prøver å tale min egen sak, vil jeg tape den. Hvis jeg prøver å tale og sier: "Vel, faren min var en god mann. Faren min var en predikant. Vel, jeg er oppvokst i menigheten." Jeg har fremdeles tapt den. Men denne Mannen er

En Fullkommen, Kristus. Han sitter der og tilbyr kontinuerlig Sitt Blod for syndene mine. Slik er det.

Han trenger ikke å bære fram offer daglig offer som de . . . prestene, først for sine egne synder, og så for folkets. For dette gjorde Han én gang for alle, da Han ofret seg selv.

376 Se nå på det siste verset.

For loven innsetter mennesker med skropeligheter til øversteprester. . . .

377 Det er det loven, den kjødelige loven gjør. Nå, jeg skulle ønske jeg bare hadde hatt to timer rett her. Det er slik loven fremdeles gjør menn til predikanter. Det stemmer.

378 Ja, de sier: “Vel, denne mannen har seminarerfaring.” Jeg ville ikke ha byttet min lille Himmelske erfaring for alle seminarene i verden.

379 “Vel, vi har utdannet denne mannen. Han er—Han er håndplukket. Han er en selvutnevnt mann.” Jeg liker ikke det slaget. Jeg liker en som Gud har utnevnt. Skjønner? Skjønner?

380 Men loven gjør fremdeles menn til prester. Loven utnevner fremdeles predikanter. Baptistkirken, de produserer predikanter; håndfuller av dem, har en maskin som masseproduserer dem. Metodistene har dem. Baptistene har dem. Presbyterianerne, Nasareerne, Pilgrim Holiness, pinsevennene, de produserer dem så raskt de kan, som et stort system, en stor maskin. Står der oppe som en . . .

381 Jeg har alltid sagt: “Jeg—jeg synes virkelig synd på en kuvøsekylling.” Dere vet, en liten kylling som er klekket ut under en utklekkingsmaskin, han er ikke klekket ut riktig. Nei. Det er meningen at høna skal klekke ut kyllingen. Men en kuvøsekylling, når han kommer ut, sier han “pip, pip, pip”, og har ingen mamma å gå til. Skjønner? Han vet ikke hva en mamma er. Det er riktig. Han piper etter en, men han har ingen.

382 Men den lille kyllingen som er klekket ut under høna, på den naturlige måten, han piper og mamma svarer. Det er riktig.

383 Og noen ganger tenker jeg på denne seminarerfaringen som kommer ut fra disse store utklekkingsmaskinene i Louisville og over hele verden, som klekker ut predikanter i tusentall. Pinsevennens utklekkingsmaskiner og presbyterianernes utklekkingsmaskiner og—og baptistenes utklekkingsmaskiner, de klekker alle sammen ut sine—sine—sine små kyllinger. De, “kvitrer, kvitrer, kvitrer”, og snakker om utklekkingsmaskinen de var klekket ut i.

384 Men jeg liker å ha en Far, en Mor. Lovet være Herrens Navn! Det var ikke veldig mange som ble født med meg, men de som var der er brødrene mine. Amen. Vi har en Mor som svarer når du . . . en Mor Som er i Himmelen, Som er mor for oss alle. “Som en

høne dekker kyllingene sine og kurrer til dem og—og lokker over sine . . . ruger over kyllingene sine, slik vil Jeg gjøre med dere. Å Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte Jeg ville ha samlet dere som en høne gjør med kyllingene sine! Hvor ofte Jeg ville ha gjort deg til Min, men du ville ikke. Du hadde dine egne seminarer, klekket ut prestene dine. De ga deg en lære som er imot Meg. Nå er du overlatt til deg selv. Din ødeleggelse ligger foran deg.”

³⁸⁵ Nå sier jeg dette: Åh, folkens, åh, folkens, hvor ofte Den Hellige Ånd ville ha samlet dere, som en høne gjør med kyllingene sine, men dere vil ha deres egen vei, dere vil få deres egen vei med det!

³⁸⁶ En av disse kveldene ønsker jeg å tale over: “Din egen vei.” Dere vet, Kain ville ha sin egen vei. Menneskene vil ha sin egen vei i dag. “Men det er en vei som virker rett, men enden på den er døden.”

³⁸⁷ Følg med nå. “Siden Han sier: ‘En ny—en ny pakt . . .’” Jeg tror, nå at . . . Nei. Jeg var på feil sted.

³⁸⁸ 28. verset.

For loven innsetter mennesker med skrøpeligheter til øversteprester. Men edens ord, det som kom etter loven, innsetter Sønnen, Han som er fullendt til evig tid.

³⁸⁹ Gud være lovet for evig, for en Sønn som fullendes for evig etter Melkisedeks ordning. Og Han hadde aldri en begynnelse. Han har aldri en ende. Og loven kunne ikke frembringe noe som det, fordi den var kjødelig. Menigheten kan ikke frembringe noe som det, denominasjonene, fordi de er kjødelige. Seminarene kan aldri frembringe noe som det. De prøvde å utdanne verden til Det. De prøvde å organisere den til Det. De prøvde alle måter i verden, for å lage alt de kunne og forsømt det viktigste: “Du må bli født inn i Det.” Gud gjør deg til det du er, ja visst, ikke fordi du slutter å gjøre dette.

³⁹⁰ Nå, Nasareerne, dere får ikke ha på dere ring, dere har ikke lov til å bruke klokke, og dere må ha *slike og slike* ting, ermene dine må være *så* lange, bluseermene, skjortene dine må være *så* lange, og—og mennene får ikke tilhøre losjer. Og de vil ikke døpe deg hvis du ikke gjør det. Ja vel. Her kommer katolikkene inn, og de har sine. Og her kommer metodistene inn, de har sine. Alle sammen har en målestokk en må holde mål med. Hvis du ikke klarer det, ja vel, det er alt. Skjønner?

³⁹¹ Og så, men virkeligheten er dette: “Jeg har ingenting å komme med! Jeg klynger meg kun til Ditt kors. Å Gud, naken, såret, trenger hjelp. Åh, jeg kommer i all ydmykhet, Kristus, bekjenner at jeg ingenting er og det er ingenting i meg. Ta imot meg, Å Gud.” Da tar Gud imot deg.

³⁹² Nå, du kjenner kanskje ikke din ABC. Du forstår kanskje ikke forskjellen på kaffe og delte erter. Du vet kanskje, vet

kanskje ikke forskjell på gee og haw, vende til høyre eller venstre. Det spiller ingen rolle hva du *ikke* vet. Det er én ting du *må* vite, at Jesus Kristus tok din plass som en synder. Og tar du din plass, for å stå i Hans rettferdighet, og bekjenner hver dag at du har feil, og elsker Ham av hele ditt hjerte, og alle dine motiver blir rettet mot Ham, så vil du nå Himmelen. Det er alt med den saken, for Livet som var i Kristus, må være i deg, ellers er du fortapt.

³⁹³ Rett før vi avslutter, husker dere den betingelsesløse pakten som Gud inngikk med Abraham? Hva gjorde Han den kvelden da Gud sa: “La meg se . . .” Da Abraham sa: “La meg se hvordan Du vil gjøre det.” 16. kapitlet, tror jeg, av 1. Mosebok. “La meg se hvordan Du vil gjøre det.”

³⁹⁴ Sa: “Kom hit, Abraham.” Og Han tok Abraham avsides, sa: “Gå og hent en—en vær til Meg og gå og hent en—en—en geit til Meg og gå og hent en kvige til Meg. Og Jeg vil at du skal ta dem med opp hit og ofre dem.”

³⁹⁵ Og Abraham gikk og fikk tak i sauen og—og geita og lammet, eller kvigen. Og han drepte dem. De var alle sammen rene offer. Og skar dem i to på langs og la dem fram. Så gikk han og fikk tak i to turtelduer og la dem fram. Så sørget Abraham for at rovfuglene holdt seg unna dem, mens han ventet på at Gud skulle komme. “Nå, Herre, der er offeret, hvordan vil Du gjøre dette? Jeg skjønner ikke hvordan Du vil frelse mennesket imot hans egen vilje. Jeg skjønner ikke hvordan Du vil gjøre dette. Hvordan kan Du gjøre det, Herre?”

³⁹⁶ Herren sa: “Følg med nå, Abraham. Du er en profet. Du er åndelig, og du vil forstå hva Jeg snakker om.”

³⁹⁷ “Ja vel, Herre, jeg ønsker å se.” Nå bare dramatiserer jeg.

³⁹⁸ “Så, Abraham, kom opp hit nå og sett deg ned her og hold rovfuglene unna.” Så jaget han bort rovfuglene, inntil solen begynte å gå ned.

³⁹⁹ Og før du visste ordet av det, kom Gud ned. Da Han kom ned, begynte Abraham å bli søvnig. Gud sa: “Abraham, Jeg vil la deg falle i søvn.”

⁴⁰⁰ Hør nå, loviske venn. Ser dere, Gud tok Abraham fullstendig ut av bildet, han hadde absolutt ingenting med det å gjøre. Og det er slik Han fikk tak i deg. Du sier: “Åh, jeg søkte Gud.” Det gjorde du ikke.

⁴⁰¹ Gud søkte deg: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham først.” Skjønner?

⁴⁰² Det er Gud som søker deg, ikke du som søker Gud. Du gjorde aldri det. Naturen din er feil. Du er en gris. Du vet ikke om noe annet. Du bare lever i en grisebinge. Det er alt du vet om. Du elsker det. Drikker øl, plasker omkring, går ut med naboens kone, og gjør alt det onde du kan gjøre, bare virker godt. “Åh, broder, vi har det moro!” Du tror det er bra.

403 Men Gud banker på ditt hjerte. [Broder Branham banker på talerstolen—Red.] Det er det som gir forandring. Ikke du som banker på hos Gud; Gud banker på hos deg. Adam banket aldri på Guds hjerte; Gud banket på Adams hjerte. Og du er en Adams sønn. Det er riktig. Før Adam kunne bli en sønn av Gud igjen, måtte Gud banke på hans hjerte. Før du kan bli en sønn av Gud, må Gud banke på ditt hjerte.

404 Så falt Abraham i søvn. Og da han falt i søvn, hva var det første han så? Et virkelig grusomt, skremmende, redselsfullt mørke. Det er døden, som kommer over hele menneskeslekten. Så kikket han litt lenger enn det, og han så en rykende ovn. Før du kan ha røyk, må du ha ild. Det er derfor jeg tror at helvete er et sted som brenner. Ja vel.

405 Han viste at hver og en av oss er underlagt døden, og hver og en av oss fortjener å gå til helvete, fordi vi er syndere.

406 Nå, men, utenfor det, så han et lite, hvitt Lys.

407 Og dette lille, hvite Lyset, hva er Lyset? Hva var det hvite Lyset? Den Ildstøtten som gikk foran Israels barn. Ildstøtten som møtte Paulus på veien til Damaskus. Ildstøtten som førte Peter ut av fengsel. Ildstøtten som er her i kveld.

408 Den Evige, evigvarende Gud, Han Selv gikk mellom disse oppskårne ofrene, (åh, du store), fram og tilbake mellom alle sammen. “Det er slik Jeg vil gjøre det, Abraham. Se på Meg, hva Jeg vil gjøre. Jeg inngår en pakt her. Og Jeg vil avlegge en ed på at Jeg, ifølge Sæden, vil reise opp en Mellommann. Jeg vil inngå en pakt med døden. Og Jeg vil fordømme døden i kjødet, fordi Jeg Selv vil komme å ta den på Meg. Abraham”, sa, “gjennom din Ætt, Abraham, vil det komme, du vil bli verdens far, gjennom din Ætt. Og ikke bare deg, Jeg gir ikke bare dette løftet til deg, men din Ætt etter deg.” Han visste hva hver enkelt ville være. “Ikke *dem*; men hva Jeg gjør. Jeg vil gjøre det, Abraham. Jeg stolte på Adam, og han brøt sin. Og alle bryter sine. Men Jeg vil inngå denne med Meg Selv og sverger ved Meg Selv at: ‘Jeg vil holde Den.’” Amen. Amen. Amen.

409 Hva gjør vi når vi inngår en pakt? Jeg sier: “Broder Neville . . .” Følg med på dette nå, bare et øyeblikk. Jeg sier: “Broder Neville, jeg skal si deg hva jeg vil gjøre. Hvis du vil forkynne til . . . i morgen kveld og neste kveld, videre til onsdag, så vil jeg forkynne fra onsdag fram til søndag.” [Tomt område på lydbandet—Red.] “Går du med på den avtalen?”

410 “Ja, sir.”

411 Her er måten vi gjør det på. “Håndhils, gutt.” Slik er det. Det er en pakt i Amerika. Det er slik vi inngår en pakt.

412 Nå, hvordan inngår de en pakt i Japan? Vi gjør, sier: “Du gjør *så-og-så*, og jeg vil gjøre *så-og-så*.” Vi tar en liten klype salt, for salt er en kraftkilde. Og vi tar salt, og jeg kaster det på broder

Neville, og broder Neville tar salt—salt og kaster det på meg. Det er en bindende pakt.

413 Hvordan inngikk David Livingstone en pakt med de afrikanske negrene, for å komme inn i landet hans? Han gikk og hentet høvdingen, for at han kunne gå gjennom der, for å forkynne Evangeliet og utføre arbeidet. Og de tok et glass vin. Her er pakten med negrene i Afrika. De tok et glass vin. Og negerhøvdingen snittet opp sine egne blodårer, og lot det blø ned i vinglasset. Og David Livingstone snittet opp sine egne blodårer og lot det blø ned i vinglasset. De blandet det sammen. Livingstone drakk halvparten av det, og negerhøvdingen drakk halvparten av det. Så ga de en presang til hverandre. Negerhøvdingen, David Livingstone sa: “Hva krever du av meg?”

414 Han sa: “Den hvite frakken du har på deg.” Så tok Livingstone av seg frakken sin og ga den til negerhøvdingen. Han sa: “Hva krever du?”

415 Han sa: “Det hellige spydet du har i hånden.” For, han visste han kunne gå inn med det, derfor tok han det spydet. De ble brødre, fordi de hadde inngått en pakt.

416 Og idet han gikk videre, og stammene løp ut for å drepe ham, så løftet han opp det hellige spydet. Og da han gjorde det, kikket de og de sa: “Åh, åh, vi kan ikke røre den mannen.” Hvorfor? “Han er en paktsbror, selv om han er hvit, vi har aldri sett ham før.” De hadde aldri visst om at de var svarte før de så ham. De hadde aldri sett noe slikt før. “Men han er en paktsbror. Han har høvdingens spyd i hånden.”

417 Hvilket vakkert bilde i dag, på å drikke Paktsblodet til Herren Jesus, med Den Hellige Ånds kraft over oss! Vi går fremad i Jesu Navn, og disse tegn skal følge dem som er en del av det. Det er det hellige Spydet til Høvdingen. Ser dere hvordan det er, pakten?

418 Hvordan gjorde de det på orientens tid? De inngikk en pakt med hverandre. De drepte et dyr, delte det på langs, og stod midt imellom. De—de to mennene stod imellom det, det delte dyret. Og de utarbeidet en pakt. “Hvis jeg unnlater å overholde *dette*, hvis jeg unnlater å gjøre *dette*, ja, *dette* og *så-og-så*, så la kroppen min bli som dette døde dyret. La kroppen min bli som dette døde dyret.” Og når de gjør det, tar de denne pakten og står mellom *dette*; avlegger en ed, sverger på at de vil gjøre det. Og sammen river de papiret fra hverandre, og gir den ene delen til én mann, og den andre får den andre. På et bestemt tidspunkt vil de møtes. Og la dem gå i døden hvis de ikke klarer å overholde pakten; og bli som de døde dyrene. Ja vel.

419 La du merke til de tre dyrene? Det fullkomne; lammet, geita, og de tre fullkomne ofrene. Hva var lammet . . . Hva var turtelduen? Og hva betydde de to turtelduene? De to turtelduene

ble ofret for både frelse og helbredelse, i—i . . . som gikk inn i det. Skjønner? Forsoningene ble gjort forskjellig, men helbredelse forble det samme, og frelse forble også det samme. De to turtelduene ble ikke delt, betydde at de representerte begge deler. Frelse . . . “Ved Hans sår ble vi helbredet. Han ble såret for våre overtredelser. Ved Hans sår ble vi helbredet.” De ble lagt på siden, ikke delt. Men i pakten, ble den delen av dyrene (alle tre) delt i stykker. Ser dere? Så da de gjorde det, delte de og inngikk sin pakt.

⁴²⁰ Se hva Gud fortalte Abraham: “På Golgata, på Golgata, i henhold til din Ætt. Ut fra deg kom Isak, ut fra Isak kom *Så-og-så*, Jakob, ut fra Jakob kom Josef, ut fra Josef, videre nedover, videre nedover, videre nedover etterfølgerne, til endelig, gjennom den rettferdige Ætten!” Hans . . .

⁴²¹ Han var nettopp ferdig her, med å fortelle at vår Herre oppstod fra et folk som ikke visste det. Moses talte aldri om det engang, at det ville oppstå et prestedømme. “Vår Herre oppstod fra Judas stamme.” Ikke fra Levi, for de var kjødelige legalister. Men vår Herre kom ut av Juda. Glory! Slik er det. Der løftet ble gitt!

⁴²² Lytt nøye nå, idet vi avslutter. Og på Golgata kom Gud ned og tok kroppen til Sin Egen Sønn, som Han hadde bodd i, og Han rev den i stykker på Golgata. Han var blødende, såret, slått, og spydet ble kjørt inn der og rev Han i stykker, og Hans Blod strømmet ut. Og Han sa: “Far, i Dine hender overgir Jeg Min Ånd.” Han bøyde Sitt hode. Og jorden rystet og lynene glimtet og tordenene drønnet. Gud skrev Sin evigvarende pakt.

⁴²³ Og Han tok Hans døde kropp fra graven på den første dagen i uken, og førte den opp til Himmelen, og satte den der som en Øversteprest, som et minnesmerke; sitter der, fullkommen, for evig. Og Han sendte Ånden som Han rev ut av den kroppen, rett tilbake til Menigheten. Og Menigheten vil måtte ha den samme Ånden som var i den kroppen, ellers vil den ikke passe sammen med Den i oppstandelsen. De to stykkene må passe fullkomment til hverandre. Og dersom denne Menigheten ikke er fullkomment, helt nøyaktig den samme Ånden som var i Kristus, vil du aldri gå i Bortrykkelsen.

⁴²⁴ Det er den evige pakten, broder. Ransak deg selv, hva som er i ditt eget hjerte. Elsk Herren. Vær virkelig sikker på at du er frelst. Ikke ta en sjanse på det. Du gambler. Åh, dere, vi amerikanere elsker å gamble, men ikke sett Det på spill. Vær sikker på at du står rett. Ikke fordi du ble medlem av menigheten, men fordi du i sannhet er født på ny, Kristus har kommet til deg, i Den Hellige Ånds Person.

⁴²⁵ Nå, helt avslutningsvis også, rett før jeg avslutter. Hvor glade vi skulle være, for å se den samme Ånden som var i Jesus Kristus,

rett iblant oss, gjøre de samme tingene som Han gjorde da Han var her på jorden! Hvor glade vi skulle være!

La oss be nå, mens vi bøyer våre hoder.

⁴²⁶ Herre, det har vært en flott dag. Selv om jeg føler det som jeg alltid gjør, at jeg mislykkes. Jeg klarer ikke presentere Det riktige, Herre. Jeg ber om at Du må tilgi meg mine dumme måter. Åh, jeg bekjenner syndene mine for Deg og ber om nåde, vel vitende om at det står en stor Øversteprest over der ved Guds høyre hånd, i Himlene, Som ikke ble innsatt etter Aron, etter lover og regler og slikt. Men Han ble innsatt Der på grunn av Guds nåde som så fremover, før verdens grunnleggelse, og så meg her nede i verden og døde for syndene mine, for å bringe meg tilbake til Guds Rike. Jeg takker Deg, Far, for dette.

⁴²⁷ For denne Ånden som nå regjerer i Ditt folk er like Evig som Gud er Evig. "Jeg gir dem Evig Liv, evig Liv, evigvarende Liv, og de skal aldri gå fortapt." Og i Dommen, de vil aldri komme dit. De har gått forbi dommen. De har gått videre til Herligheten. "Og om dette jordiske tabernakel går til grunne, har vi ett som allerede venter der ute, som vi kan komme til." Takk for det, Herre.

⁴²⁸ Jeg ber nå, hvis det er en her i kveld, som aldri har drukket det ekte Paktsblodet, som ikke vet hva Det betyr, ikke vet hva det betyr å bli født på ny, å ha et ekte fellesskap med Kristus i sitt hjerte, eller hennes hjerte, må de ta imot Ham akkurat nå, idet vi venter og gir denne muligheten. Og på den Dagen, ber vi om at vi har representert Evangeliet i det rette Lyset. Vi ber i Kristi Navn.

⁴²⁹ Mens vi har våre hoder bøyd, er det en person her som vil løfte sine hender til Kristus, og si: "Guds Kristus, vær nådig mot meg. La meg, som Din uverdige tjener, nå motta Den Hellige Ånd inn i mitt hjerte. Og gi meg vissheten og kjærligheten som jeg virkelig trenger"? Hvis du ikke har Den, vil du bare løfte dine hender til Ham og si: "Herre, dette er et tegn på at jeg ønsker Den"? Vil du løfte opp hånden din? Gud velsigne deg bak der, dame. Gud velsigne deg her, sir. Velsigne deg her, sir. Gud være med dere. Det er fint. Denne mannen på enden her, Gud velsigne deg, min bror. Og noen andre, rett før vi avslutter nå, venter bare noen få øyeblikk. Gud velsigne deg bak der, gutten min. Noen andre?

⁴³⁰ "Jeg ønsker nå. Jeg ønsker, Herre Gud. Du kjenner mitt hjerte. Du vet hva som er i mitt sinn. Du: 'Guds Ånd er mer levende og skarpere enn et tveegget sverd, og trenger igjennom helt til det kløver marg og bein, og en Skjelner av hjertets tanker.'" Tenk på Det. Han kjenner selve tankene dine, motivene dine.

⁴³¹ Vil du rekke opp hånden din? Si: "Vær nådig mot meg, Gud, akkurat nå. Jeg—jeg vil at Du skal vite at jeg vet at jeg har feil, og jeg innser det, men jeg ønsker å få det rett." Ja vel, mens vi

bare holder hodene våre bøyd og ber nå, tenk bare et øyeblikk. Vi ønsker ikke å ha hastverk rundt det.

Tidenes Klippe, kløft for meg,
 La meg skjule meg i Deg;
 La vannet og Blodet,
 Som strømmet fra Din side . . .
 Bli for synd den dob- . . . (Dobbelt botemiddel!
 Han sverget på det, to uforanderlige ting.)
 Frels fra vreden og gjør meg ren.
 Mens jeg trekker . . .

⁴³² Å Herre, gi det akkurat nå at vi alle sammen vil innse at disse åndedragene vi trekker nå er flyktige. Vi vet ikke hvor mange til vi har foran oss. Det er alt sammen etter Din store plan. Det er bestemt av Deg. Åh, vær nådig mot oss. Og til de som løftet hendene sine, Herre, det er ikke nødvendig å nevne dem. Du kjenner hver og en av dem. Men jeg bare ber denne forbønnen for dem. Jeg ber om at Du vil ta bort fordømmelsen fra deres hjerte, og la dem komme frimodig akkurat nå, til Tronen; gå frimodig rett opp til Guds Trone, gjøre krav på sine Gudegitte privilegier. Du fikk dem til å løfte hendene sine. De kunne ikke gjøre det av seg selv. Og jeg ber, Gud, at Du må gi dette i Jesu Navn. Amen.

. . . meg selv i Deg;

Nå, bare tilbe Ham nå.

La vannet og . . . (Åh, du store!)
 Som strømmet fra Din sårede side,
 Bli dobbelt botemiddel for synd,
 Frels fra vreden og gjør meg ren.

⁴³³ Hvor mange føler det virkelig godt nå? Løft opp din hånd, si: "Pris Herren!" [Forsamlingen sier: "Pris Herren!"—Red.] Åh, Han er underfull! Åh!

Det er plass ved Kilden. Kan du den, søster Gertie? La oss. Hvor mange elsker den sangen? Nå skal vi ha et dåpsmøte, om bare et øyeblikk. (Skal du døpe dem?) Ja vel.

. . . plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Plass, plass . . .

⁴³⁴ Ja vel. Disse dåpskandidatene, mennene kan gå til *dette* rommet, kvinnene til *dette*, ja vel, de som skal bli døpt i det velsignede Navnet til vår Herre.

. . . god mot deg,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Gud har vært så god mot meg,
 Det er plass ved Kilden for deg.

⁴³⁵ Alle sammen nå:

Plass, plass, ja, det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg;
 Åh, plass, plass, ja det er plass,
 Det er plass ved Kilden for deg.

436 Åh, jeg elsker den gamle sangen. Gjør ikke dere?

Det er plass ved Kilden for deg;
 Åh, plass, plass, det er masser av plass,
 Det er plass ved Kilden.

437 Nå, mens de eldste har gått inn for å gjøre klart for dåp, så ønsker jeg å forklare for forsamlingen. Og jeg vil spørre noen av diakonene, om de kan høre meg i rommet, når de er klare, så kom og—og fortell meg, og så vi kan flytte mikrofonene. Vi vil at dere skal se dette alle sammen. Omtrent ti minutter lenger, og så kan menigheten gå herfra.

438 Nå vil jeg lese litt fra den hellige Skriften for dere. Jeg ønsker å lese Dem fra Apostlenes gjerninger. Og jeg ønsker å begynne ved det 12. verset i det 2. kapitlet av Apostlenes gjerninger.

439 Nå, jeg vil at dere skal merke dere i det 16. kapitlet av Lukas, eller av Matteus, tror jeg det er, at Jesus kom ned fra fjellet. De . . . Sa til disiplene Sine: “Hvem sier menneskene at Jeg Menneskesønnen er?”

440 “Og noen av dem sier, ja, at Du er ‘Elias’. Og noen sier at Du er—Du er ‘Profeten’. Og noen sier at Du er *dette* eller *hint*.”

441 Han sa: “Men Hvem sier dere at Jeg er?”

442 Og Peter sa: “Du er Kristus, den levende Guds Sønn.” Stemmer det?

443 Jesus sa: “Salig er du, Simon, Jonas sønn, for kjøtt og blod har ikke åpenbart dette. Du har ikke lært dette på et seminar. Du har ikke lært Det av mennesker.” Sa: “Men Min Far som er i Himmelen har åpenbart dette for deg. Og Jeg sier at du er Peter. På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet. Helvetes porter skal ikke overvinne Den. Og Jeg gir deg Himmeleriketets nøkler.” Er det riktig? “Og det du løser på jorden, vil Jeg løse i Himmelen. Det du binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen.” Mente Han Det? Han ville ikke ha sagt Det. Nå, idet tiden gikk sin gang, nå, hadde Peter nøklene til Himmeleriket.

444 Nå, dere katolikker, dere tror kanskje dette, at dere sier: “Den katolske kirke er bygd på Peter.” Ja vel, vi skal se på det. “De hadde nøklene. Den katolske kirke har fremdeles nøklene.”

445 La oss finne ut hva *Peter* gjorde med nøklene, ser dere, da vil vi finne det ut. Bibelen sa til Peter og til resten av apostlene: “Gå ut i all verden. Hvis dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Hvis dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.” For, jeg kan si det slik at . . . Noen kan forstå hva jeg mener. Jesus sa til apostlene: “Hvis dere tilgir noen deres synder, så vil Jeg tilgi

dem også. Og hvis dere ikke tilgir noen deres synder og holder det imot dem, vil Jeg holde det imot dem også.” Det var det Jesus sa.

446 Se hvordan Den katolske kirke lener seg på det.

447 Men la oss finne ut hvordan de gjorde det. Så hvis vi finner ut hvordan de gjorde det, så burde vi gjøre det på samme måte. La oss nå finne det ut.

448 Det er Pinsefestens Dag. Menigheten blir innsatt. De var alle sammen på den øvre sal. Menn kom ut derfra og talte på forskjellige språk. Hvorfor? Ethvert språk under Himmelen var representert der. Engelsk var der også. Ethvert språk under Himmelen måtte være der, ethvert språk som ble talt på den tiden. Går videre her og nevner mange av språkene, og hvordan kreterne og utlendinger og nyomvendte fra Roma, og—og—og arabere, og alle snakket og opphø- . . . Nå, de talte ikke i ukjente tunger. De snakket på kjente språk, til folk. Ikke ukjente tunger, men språk som alle forstod. Synderen, den vantro, kunne høre hva han sa. “Hvordan kan vi høre på vårt eget språk, det som—som vi ble født til?”

449 Følg med nå. Nå kommer spørsmålet. Nå: “Andre spottet.” Det 12. verset, ja vel.

Alle ble både forundret og . . . i villrede, og sa til hverandre: Hva kan da dette bety?

Andre spottet og sa: De er fulle av ny vin.

450 De gjorde narr av dem. Fordi, hva gjorde de? De sjanglet som fulle menn, som fulle menn. Snakket uten å vite hva de sa, men de forkynte for folkemengden på språk de ikke kjente, men som folkemengden kjente. Skjønner? Ja vel.

Andre . . . sa: De er fulle av ny vin, se hvordan de oppfører seg.

Andre spottet og sa: De er fulle av . . .

“Men Peter . . .” Pass på, gutt! Du har nøklene.

Men Peter sto fram sammen med de elleve, hevet stemmen og sa til dem, . . .

Nå, husk at dette er den første innsettelsen av Menigheten.

. . . Jødiske menn og . . . dere som bor i Jerusalem, la dette være kjent for dere, og merk dere mine ord.

For disse er ikke beruset, slik dere tror. Det er jo bare den tredje time på dagen.

Vertshusene var ikke åpnet engang da. Skjønner?

Men dette er det som ble talt ved profeten Joel:

. . . det skal skje i de siste dager, sier Gud, at Jeg vil utøse av min Ånd over alt kjøtt. Over deres sønner og døtre, og de skal profetere, deres unge menn skal se syner, deres gamle menn skal drømme drømmer.

Og over mine slaver og . . . min slavekvinne vil Jeg utøse min Ånd i de dager. . . de skal profetere.

Jeg vil gjøre under på himmelen der oppe og tegn på jorden der nede; . . .

Nå, det er Peter som taler nå, han med nøklene.

. . . blod . . . ild . . . røykskyer.

Solen skal bli forvandlet til mørke . . . månen til blod, før Herrens dag kommer, den store og herlige.

Og det skal skje, at hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst.

Israelittiske menn, hør disse ord: Jesus fra Nasaret, en mann Gud utpekte for dere ved kraftige gjerninger, under og tegn, som han gjorde . . . midt iblant dere, . . . dere selv . . . vet.

Snakk om en irrettesettelse? Han hadde nøklene, vet dere. Vær . . .

Han var blitt overgitt etter Guds fastsatte rådslutning og forutviten, . . .

Slik er det. Hvordan kunne Han noensinne bli overgitt? Fordi Gud forutbestemte at det skulle være på den måten. Skjønner? Guds forutvitenskap!

⁴⁵¹ [En broder spurte broder Branham: "Klar?"—Red.] Om bare et øyeblikk. Be dem om å bare vente ett øyeblikk, til jeg blir ferdig med Skriftstedet.

. . . tok dere Ham ved lovløse hender, korsfestet og drepte Ham.

Ham reiste Gud opp og løste dødens veer, for det var ikke mulig . . . Han kunne bli holdt igjen av døden.

For David sa om Ham: Jeg hadde alltid Herren . . . ved min høyre hånd, og jeg skal ikke rokkes.

Derfor gledet mitt hjerte seg, og min tunge frydet seg. Ja, . . . min kropp skal hvile med håp.

For du vil ikke forlate Min sjel i dødsriket, heller ikke vil Du la Din Hellige se fordervelse.

Du har gjort mine livets veier kjent . . . mine—mine veier. Du skal fylle meg med glede og for mitt åsyn.

Menn og brødre, la meg tale frimodig til dere om patriarken David, . . . han er både død og begravd, og hans grav er hos oss . . . denne dag.

Siden David var en profet og visste at Gud hadde tilsverget ham med en ed . . .

Jeg har nettopp talt om det.

... at ut av—av frukten av hans kropp, ville han ... det vil si av hans slekt, ville han reise opp Kristus til å sitte på hans trone.

Nettopp det jeg akkurat har talt om. Peter talte om det samme.

Og så forutså (Profeten så det på forhånd.) og talte om Kristi oppstandelse, at Hans sjel ikke skulle bli igjen i dødsriket, og at Hans kjøtt heller ikke skulle se forråtnelse.

Denne Jesus reiste Gud opp, og det er vi alle vitner om.

Etter at Han ble opphøyet, og til høyre hånd ... er ved høyre hånd, opphøyd i himmelen, og fra Far hadde fått ... løftet om Den Hellige Ånd, ... utøste Han dette som dere nå ser og hører.

For David fór ikke opp til himmelen, (profeten), men sier selv: HERREN sa til min Herre; Sett deg ved Min høyre hånd,

til Jeg legger Dine fiender som en skammel for Dine føtter.

La derfor (lytt til dette) hele Israels hus vite med sikkerhet at Gud har gjort denne Jesus, som dere ... korsfestet, både til Herre og til Kristus.

Det burde avgjøre saken, ikke sant?

Da de hørte dette, disse synderne, stakk det dem i hjertene, og de sa til Peter ... Menn ... og Peter og ... de andre ... apostlene: Menn og brødre, hva skal vi gjøre?

⁴⁵² Ja vel. Her har dere det. Hva har han? Nøkkelen, nøkkelen til Riket. Hvor er Riket? Det er inni dere. Stemmer det? Den Hellige Ånd er Guds Rike. Vi vet det. Vi er født inn i Riket, som undersåtter og representanter. Hør her. Han har nøklene til hans side. "Hva vil du gjøre med den?" Dette var første gangen døren noensinne ble åpnet.

⁴⁵³ Nå, spørsmålet blir stilt predikanten for første gang, han som hadde nøkkelen. Jeg tror at hvis han sa: "Stå på hodet deres", så ville det vært offisielt.

⁴⁵⁴ "Hva enn dere binder på jorden, vil Jeg binde i Himmelen." Ja vel. "Hva enn du sier, så vil Jeg si det samme. Du har nøkkelen." Ja vel. Han setter nøkkelen i døren.

... Hva gjør dere? Menn og brødre, hva skal vi gjøre?

Da de hørte dette, skar det dem i hjertet, og de sa ... Menn og brødre, ...

... Da sa Peter til dem: Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe til Jesu Kristi navn til syndens tilgivelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave.

For løftet tilhører dere og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange Herren vår Gud vil kalle til seg.

Det avgjorde saken for evig. Ingen kunne noensinne, noen gang, noen gang motsi Det.

⁴⁵⁵ Den katolske kirke oppstod, i stedet for å bli neddykket, så stenker de. I stedet for å bruke Jesu Navn, har de tatt, "Far, Sønn og Hellig Ånd." Det ble aldri lært i Bibelen.

⁴⁵⁶ Enhver person, fra det tidspunktet, ble døpt ved neddykking i Jesu Kristi Navn. Og noen hadde blitt neddykket av Døperen Johannes, som dømte Jesus, og Paulus fortalte dem at de ikke kunne motta Den Hellige Ånd på den måten. De måtte komme tilbake og bli døpt på nytt igjen, i Jesu Navn, før de kunne få Den Hellige Ånd. Hvor mange vet at det er Skriften? Apostlenes gjerninger, det 19. kapitlet. Der har dere det. For, Himmels Rike ble forseglet for en hvilken som helst annen måte, ved en ed av Jesus Kristus, at det ville være offisielt i Himmelen.

. . . Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe til Jesu Kristi navn til syndenes tilgivelse, . . . dere skal få Den Hellige Ånds gave.

For, løftet tilhører dere og deres barn, . . . alle dem som er langt borte, så mange Herren vår Gud vil kalle til seg.

Amen. La oss be.

⁴⁵⁷ Gud Far, i kveld, nitten hundre og noen år har gått, men ærligheten og oppriktigheten i menneskenes hjerter roper fremdeles etter Gud, som barn som roper etter melken fra morens bryst. Vi elsker Deg, Herre. Vi kan ikke leve uten Deg. Som David sa: "Min sjel tørster etter Deg, som hjerten stønner etter rennende bekker." Han må ha Det, eller dø.

⁴⁵⁸ Og, Far, vi har finkjemmet Skriften, fram og tilbake. Ikke for å være annerledes, men vi ser disse seminarene, disse teologistudentene i dag, som forkynner i henhold til menneskers bud og ikke Guds bud. Derfor, Herre, forakter vi ikke de mennene, men vi forakter de tingene de lærer. Derfor, Herre, ber vi om at de blir vår bror. Vi ber om at Du må tilgi dem for deres feil. Og vi ber om at de må komme til Skriften, lese Den, ikke slik ett eller annet seminar lærer Den, men i henhold til den måten Gud har skrevet Den på.

⁴⁵⁹ Vi ber, Gud, nå, at disse kandidatene som kommer i kveld for vanddåp, idet vår modige pastor kommer til denne talerstolen her, for å forkynne Evangeliet, dette samme Evangeliet, og deretter til dåpsbassenget, for å begrave, gi det, Herre, at hver enkelt av disse vil få Den Hellige Ånd, for Du ga løftet: "Dere skal få Den Hellige Ånd." Må Guds Ånd vente over vannet, for å ta imot kandidaten i kveld, for vi overgir dem i Dine hender, i Jesu Kristi Navn. Amen.

HEBREERNE, KAPITTEL SYV 2 NOR57-0922E
(Hebrews, Chapter Seven 2)
HEBREEREBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 22. september, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org